

NORSK LOVTIDEND

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26	Utgitt 11 juli.	1938
--------	-----------------	------

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmen- 15 juni.
nene.

De nye kommunestyreløver.

I.

Den 10 juni 1938 er sanksjon meddelt på lov om kommunestyre på landet, lov om kommunestyre i byene og midlertidig lov om kommuners gjeldsforhandling.

Den nye landkommunelovs § 98 bestemmer:

«1. Bestemmelsene i denne lovs §§ 77 og 84 annet ledd trer i kraft straks. Bestemmelsene i §§ 54—58, i kapitel 9 og i § 96 trer i kraft 1 juli 1938, dog således at de i § 96 nevnte §§ 52—53 også for fylkeskommuner m. m. først trer i kraft 1 januar 1939. De øvrige bestemmelser trer i kraft 1 januar 1939.

§ 57 og § 64 annet ledd i lov av 30 september 1921 om kommunestyre på landet opheves straks. Dens øvrige bestemmelser opheves fra 1 januar 1939.

2. Kommuner som 30 juni 1938 er under administrasjon efter lov av 30 juni 1933 om kommuners gjeldsforhold m. v. skal fra 1 juli 1938 stå under skjerpet tilsyn efter nærværende lov.

3. Valg av medlemmer av fylkesutvalget og varamenn efter bestemmelsene i § 77 skjer på første ordinære fylkesting efter denne paragrafs ikrafttreden. De medlemmer og varamenn som er valgt i henhold til bestemmelsene i § 57 i lov av 30 september 1921 om kommunestyre på landet, trer da ut. De nye valg gjelder til det ordinære fylkesting i 1941 er slutt.»

Den nye bykommunelovs § 77 bestemmer:

«1. Bestemmelsene i denne lovs §§ 52—56 og i kapitel 9 trer i kraft fra 1 juli 1938. De øvrige bestemmelser trer i kraft 1 januar 1939.

Lov av 30 september 1921 om kommunestyre i byene opheves fra 1 januar 1939.

15 juni. 2. Kommuner som 30 juni 1938 er under administrasjon efter lov om kommuners gjeldsforhold m. v. av 30 juni 1933 skal fra 1 juli 1938 stå under skjerpet tilsyn efter nærværende lov.»

Midlertidig lov om gjeldsforhandling for kommuner § 16 bestemmer:

«Denne lov trer i kraft 1 juli 1938 og gjelder til 1 juli 1940. Fra lovens ikrafttreden bortfaller lov om kommuners gjeldsforhold m. v. av 30 juni 1933.

For kommuner som 30 juni 1938 er under akkordforhandling gjelder reglene i nærværende lov.»

Departementet skal i nærværende rundskrivelse gjøre rede for de bestemmelser i de nye lover som trer i kraft 1 juli 1938 og som er nye i forhold til tidligere bestemmelser.

II.

A. Herreds-, sogne- og bykommuner.

I landlovens §§ 54—58 (bylovens §§ 52—56) er med enkelte endringer tatt inn de bestemmelser som før fantes i lov om kommuners gjeldsforhold m. v. av 30 juni 1933 §§ 1—4, 5, 30 og 38. Om disse bestemmelser henviser departementet til rundskrivelser av 20 desember 1928, 30 juni 1930 og 20 september 1933.

Landlovens § 54 (bylovens § 52) går i det vesentlige ut på det samme som § 1 i loven av 30 juni 1933, dog således at undtakene om adgang til å pantsette kommunale eiendeler er begrenset til å gjelde inntektsbringende eiendom, skib eller anlegg. Dog kan skolehus pantsettes for lån av statsmidler eller offentlige fond til betaling av kjøpesummen eller til videre utnyttelse, utvidelse eller forbedring av eller anskaffelse av inventar til skolehuset, og videre kan eiendeler som en kommune har pantsatt eller stillet til sikkerhet, pantsettes eller stilles til sikkerhet for lån som brukes til innløsning av den sikrede gjeld. I lovens forarbeider er under inntektsbringende eiendom «regnet f. eks. sykehus hvor dette ved hjelp av kurpenger i det vesentlige bærer sig og likeledes skoler eller sociale anlegg som gir inntekt ved hjelp av et til anlegget knyttet gårdsbruk». I paragrafens tredje ledd er også skib tatt med. Bestemmelsen i kommunegjeldslovens § 1, fjerde ledd, om adgangen til å pantsette kommunens eiendeler til sikkerhet for oppfyllelse av en akkord eller frivillig ordning eller for lån til gjennomføring av akkorden eller ordningen, er ikke optatt i kommunelovene, men derimot som § 11 i den midlertidige lov om gjeldsforhandling for kommuner.

Landlovens § 55 (bylovens § 53) gjentar 15 juni. bestemmelsene i § 2 i loven av 30 juni 1933, dog således at også her er undtakene om adgang til å ta utlegg eller arrest begrenset til å gjelde inntektsbringende eiendom, skib eller anlegg.

Landlovens § 56 (bylovens § 54) gjentar bestemmelsene i § 3 i loven av 30 juni 1933, dog således at motregning kan kreves når fordringen på kommunen er krav på pensjon eller krav på vederlag for arbeide eller andre ydelser fra vedkommende i den budgettermin kravet på skatt eller avgift gjelder. Den tidligere bestemmelse om at motregning kan kreves når fordringen er krav på tilbakebetaling av innbetalt skatt, er oprettholdt. Derimot er den tidligere bestemmelse om adgang til på forhånd å avtale med en bank om motregning overfor kommunens innskudd i banken, gått ut.

Landlovens § 57 (bylovens § 55) gjentar bestemmelsene i § 4 i loven av 30 juni 1933 om at en kommune ikke kan tas under konkursbehandling efter lov om konkurs og konkursboers behandling av 6 juni 1863 og at heller ikke lov om offentlig akkordforhandling av 6 mai 1899 får anvendelse for kommuner. I stedet for adgangen til å kreve en kommune tatt under konkursbehandling, har en kreditor under visse betingelser et rettskrav på at en kommune blir satt under skjerpet tilsyn, jfr. nedenfor til § 64. For kommuners gjeldsforhandling gjelder bestemmelsene i den midlertidige lov om gjeldsforhandling for kommuner.

Landlovens § 58 (bylovens § 56) gjentar bestemmelsene i § 5 i loven av 30 juni 1933, dog med følgende innhold: «Når en kommune på grunn av vanskeligheter som ikke er helt forbigående, ikke kan betale forfalt gjeld, plikter ordføreren å melde dette til vedkommende departement. Blir det ikke gjort, plikter fylkesmannen å gi slik melding. Departementet kunngjør meldingen i Norsk Lysingsblad». Videre gjentas bestemmelsene i § 30, jfr. § 38, i loven av 30 juni 1933 med følgende endringer:

Bestemmelsene gjelder enhver kommune som det blir gitt slik melding for som foran nevnt, altså ikke bare for de kommuner som er satt under skjerpet tilsyn. Bestemmelsene i nevnte § 30 nr. 2 om at departementet under visse omstendigheter kan bestemme at krav på fortsatt lønn eller annen godtgjørelse ikke skal ha fortrinsrett, når ansettelsen er foretatt for kommunen blev satt under administrasjon, er gått ut. Fylkesskatt — og renter av denne — som er forfalt eller forfaller i de siste 12 måneder før meldingen om be-

15 juni. talingsinnstilling er kommet inn til departementet, fyldestgjøres fortrinsvis. Det samme gjelder «lovbestemte bidrag og refusjonsbeløp til staten og andre kommuner og krav fra sykehus og andre for forpleining av fattigunderstøttede, for såvidt kravene er påløpet eller påløper» i nevnte tidsrum. For utgifter til formål som kommunen er pålagt ved lov eller som på grunn av særegne forhold tillates oprettholdt, er fortrinsretten utvidet til ikke bare å gjelde dem som påløper etter at den forannevnte melding er gitt, men også dem som er påløpet de 3 siste måneder før dette tidspunkt. Krav som er sikret ved pant, dekkes i den utstrekning pantet må antas å være tilstrekkelig.

Landlovens kapitel 9 og bylovens kapitel 9 om statens skjerpede tilsyn med herreds-, sogne- og bykommunenes forvaltning.

Det tidligere system med et administrasjonsstyre på tre medlemmer er forlatt. De nuværende administrasjonsstyrer fratrer derfor 1 juli d. å. Deres arkiver overleveres da til fylkesmannen. Det skjerpede tilsyn — som er en utvidet administrativ kontroll med de kommuner som 30 juni 1938 er under administrasjon etter lov av 30 juni 1933 eller som etter 1 juli 1938 av Kongen blir besluttet satt under skjerpet tilsyn — utøves av fylkesmannen. Det skjerpede tilsyn inntreder automatisk for de kommuner som er under administrasjon 30 juni d. å., jfr. landlovens § 98 post 2, og bylovens § 77 post 2.

Landlovens § 63 (bylovens § 61) svarer til bestemmelsen i § 16 i loven av 30 juni 1933 dog således at man har funnet det overflødig uttrykkelig å anføre som grunn for å undergi en kommune skjerpet tilsyn at den misligholder sine gjeldsforpliktelser.

Landlovens § 64 (bylovens § 62) svarer til § 17 i loven av 30 juni 1933 dog slik at kravet om skjerpet tilsyn fremsettes for herreds(by)retten istedenfor skifteretten. Utskrift av rettens kjennelse sendes fylkesmannen som sender den videre til nærværende departement.

Landlovens § 65 (bylovens § 63) svarer til § 18 første ledd i loven av 30 juni 1933. I denne forbindelse bemerkes at den midlertidige lov om gjeldsforhandling for kommuner i § 1 nr. 3 bestemmer at beslutning om skjerpet tilsyn kan utsettes, dersom departementet beslutter å åpne gjeldsforhandling for kommunen og innkaller fordringshaverne til et meglingsmøte innen to måneder etter at rettens kjennelse er blitt rettskraftig. Utsettelse kan ikke finne sted,

når det krav som har gitt grunn til begjæringen om skjerpet tilsyn, gjelder oppfyllelse av en overenskomst, inngått etter § 4 eller en akkord, stadfestet etter § 10 i gjeldsforhandlingsloven. Blir beslutningen utsatt med hjemmel i denne bestemmelse og gjeldsforhandlingene fører til overenskomst eller akkord, faller kravet om skjerpet tilsyn bort.

Landlovens § 66 (bylovens § 64). Det skjerpede tilsyn utøves — som før nevnt — av fylkesmannen. Blir en kommune satt under skjerpet tilsyn etter bestemmelsene i §§ 64 og 65 og vedkommende fordringshaver krever det, skal der opnevnes utvalg i samsvar med bestemmelsene i § 66. Utvalgets oppgave angis i § 71. Godtgjørelsen til medlemmene fastsettes av departementet og utredes av kommunen. Utvalg opnevnes derimot ikke i kommuner som blir satt under skjerpet tilsyn med hjemmel i § 63.

Landlovens § 67 (bylovens § 65). Departementet kan bestemme at myndigheten til å forplikte kommunen ved sin underskrift, til å ta imot forkynnelser og meddelelser i anledning av rettergang og til å anvise skal gå over til fylkesmannen. Er anvisningsmyndigheten overført til fylkesmannen, kan denne med godkjenning av departementet gi andre rett til inntil videre å anvise utgifter innenfor bestemte områder av kommunens forvaltning.

Landlovens § 68 (bylovens § 66) svarer til § 23 i loven av 30 juni 1933, dog slik at bestemmelsene bare gjelder helt ut for de kommuner som settes under skjerpet tilsyn i medhold av §§ 64 og 65. Settes kommunen under skjerpet tilsyn med hjemmel i § 63, avgjør Kongen hvorvidt og i hvilken utstrekning paragrafens bestemmelser skal komme til anvendelse for den.

Landlovens § 69 (bylovens § 67) svarer til § 24 i loven av 30 juni 1933, dog slik at det er departementet som treffer de bestemmelser paragrafen handler om.

Landlovens § 70 (bylovens § 68) svarer til § 25 i loven av 30 juni 1933, dog slik at Kongen bestemmer om reglene i de to siste ledd skal komme til anvendelse. Den almindelige ansettelsesmyndighet for enkelte stillinger kan ikke utøves av tilsynsmyndigheten.

Landlovens § 71 (bylovens § 69) svarer til § 26 i loven av 30 juni 1933 med den tilføyelse at fylkesmannen på forhånd må forelegge saker etter § 68 og beretning for budgettåret for utvalget dersom sådant er opnevnt. Avskrift av beretningen sendes formannskapet.

15 juni. Landlovens § 72 (bylovens § 70) svarer til § 29 i loven av 30 juni 1933.

Landlovens § 73 (bylovens § 71) svarer til § 31 i loven av 30 juni 1933 med den tilføielse at reglene i § 58 trer i virksomhet når en kommune blir satt under skjerpet tilsyn og melding efter § 58 første ledd ikke før er gitt. I paragrafens tredje ledds punkt b er nu fristens utgangspunkt den dag da bestemmelse om skjerpet tilsyn blev truffet.

Landlovens § 74 (bylovens § 72) svarer til § 33 i loven av 30 juni 1933.

Landlovens § 97 (bylovens § 76). Landlovens § 68 (bylovens § 66) henviser til § 97 (§ 76). Denne — som gjelder for samme tidsrum som den midlertidige lov om gjeldsforhandling for kommuner (1 juli 1938—1 juli 1940) — svarer til § 27 i loven av 30 juni 1933, dog slik at «en reduksjonstabell som fører til at den samlede skattbare inntekt, dog ikke medregnet skattepliktige som bor utenfor kommunen, utgjør minst 65 procent av den antatte inntekt for samtlige som bor i kommunen» er ombyttet med «reduksjonstabell normaltabellen for landet med tallene nedsatt med 50 pct.» (i byloven «for byene ...»).

B. Fylkeskommuner og interkommunale selskaper og sammenslutninger som er egne rettssubjekter.

Efter landlovens § 96 gjelder bestemmelsene i §§ 52—56 tilsvarende for fylkeskommuner og for selskaper og andre sammenslutninger når det bare er kommuner som er deltagere og deltagerne har ansvar for gjelden.

Kongen kan bestemme at også §§ 57—58 og §§ 63—74 skal gjelde tilsvarende for fylkeskommuner og selskap eller sammenslutning som foran nevnt. For fylkeskommunen treffer da fylkestinget de vedtak som efter disse bestemmelser tilligger herredstyret. For selskaper og andre sammenslutninger gir Kongen forskrifter om hvem som skal treffe vedtakene. Tilsynet utøves av den som Kongen opnevner. Kongen bestemmer hvor langt den myndighet som fylkesmannen efter de foran nevnte paragrafer har under skjerpet tilsyn skal gå over til tilsynsmannen.

Bylovens § 75 gir tilsvarende bestemmelser for selskaper og sammenslutninger som foran nevnt.

Fylkesmennene er ved telegram og skrivelser av 15 juni d. å. gjort kjent med de nye bestemmelser i landlovens §§ 77 og 84 annet ledd.

III.

15 juni.

Den midlertidige lov om gjeldsforhandling for kommuner.

Loven bygger i det vesentlige på de bestemmelser som nu er gitt i kapitel 2 i loven av 30 juni 1933, jfr. rundskrivelser herfra av 20 desember 1928 og 20 september 1933.

§ 1 gir bestemmelsene om når departementet kan beslutte å åpne forhandling mellom en kommune og dens fordringshavere om ordning av kommunens gjeldsforhold, nemlig når kommunen selv anmoder om det, når kommunen (eventuelt fylkesmannen) har gitt melding etter landkommunelovens § 58 første ledd (bykommunelovens § 56 første ledd) eller når en kjennelse etter landkommunelovens § 64 (bykommunelovens § 62) fastslår at kommunen kan kreves satt under skjerpet tilsyn og kjennelsen er blitt rettskraftig.

§ 2 svarer til § 6 annet og tredje ledd i loven av 30 juni 1933.

§ 3 svarer til § 7 i loven av 30 juni 1933, dog slik at den tidligere bestemmelse om at tallet av medlemmene av det nedsatte utvalg kan være inntil 3, er sløftet.

§§ 4, 5, 6 og 7 svarer til §§ 8, 9, 10 og 11 i loven av 30 juni 1933.

§ 8 svarer til § 12 i loven av 30 juni 1933, dog med den tilføielse at fylkesutvalget på fylkeskommunens vegne kan avgi stemme over akkordforslaget.

§§ 9, 10, 11, 12 og 13 svarer til henholdsvis §§ 13, 14, 1 fjerde ledd, 15 siste ledd (etter endringen 4 juli 1937) og 15 første ledd i loven av 30 juni 1933.

§ 14 svarer til bestemmelsene i § 34 i loven av 30 juni 1933 forsåvidt gjeldsforhandlingene angår, dog slik at bestemmelsen om at disse utgifter helt eller delvis kan dekkes av staten, er gått ut.

§ 15 bestemmer at loven får tilsvarende anvendelse på sogne-, fylkes-, bygnings- og brandkommuner, på havnekasser og på selskaper og andre sammenslutninger når det bare er kommuner som er deltagere og deltagerne har ansvar for gjelden. Kongen gir nærmere forskrifter om hvem som i disse tilfelle skal fatte de vedtak som efter loven skal treffes av herreds- eller bykommuner.

IV.

Med foranstående bes samtlige herreds- og bykommuner og administrasjonsstyrer innen herr fylkesmannens distrikt gjort kjent. Videre skal en be om at samtlige dommere og namsmenn i Deres distrikt blir tilstillet et avtrykk av denne

15 juni. rundskrivelse under henvisning til bestemmelsene i den nye landkommunelovs §§ 54—55, 57 og 64 (bykommunelovens §§ 52—53, 55 og 62).

1 juli. **Skriv** frå Landbruksdepartementet.

I samhøve med § 9 i millombils lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror har departementet fastsett:

Avgifta på umsetnaden av saukjøtt i tida frå og med 1 juli 1938 til og med 30 juni 1939 vert å krevja inn etter dei reglar som er fastsette i skriv frå Landbruksdepartementet dagsett 13 juli 1934.

1 juli. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 28 i lov om skogvern av 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet idag utferdiget bestemmelse om at i Sandtorg herred, Troms fylke skal all skog henregnes til vernskog.

Bestemmelsen som trer i kraft 1 august 1938 ligger utlagt til eftersyn hos lensmannen og ordføreren i herredet.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

1 juli. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 28 i lov om skogvern av 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet idag utferdiget bestemmelse om at i Dyrøy herred, Troms fylke, skal all skog henregnes til vernskog. Bestemmelsen som trer i kraft 1 august 1938 ligger utlagt til eftersyn hos lensmannen og ordføreren i herredet.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

2 juli. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre de av Drammens bystyre i møte 13 juni 1938 vedtatte forandringer i vedtekter til bygningslovens §§ 48, 57 og 63, samt ny vedtekt til § 81 for Drammen, dog med en endring i vedtekten til § 57.

Efter forandringen lyder vedtektene så:

§ 6 (til lovens § 48).

Punkt 1. Bebyggelse av en eiendom må ikke finne sted medmindre der til og langs eiendommen fører oparbeidet av bygningsrådet godkjent gate (gater) forsynt med kloakk. Det kan dog ikke kreves at gaten skal oparbeides i større bredde enn 8 m heri innbefattet fortau.

Fra bestemmelsen kan formannskapet dispensere etterat 2 juli.
uttalelse er innhentet fra bygningsrådet. Eierne må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte sig til på forlangende av formannskapet senere å oparbeide godkjent gate inntil 8 meters bredde og å anlegge kloakk.

Punkt 3. Grunneierne skal, hvis ikke formannskapet helt eller delvis fritar derfor, refundere kommunen dens utlegg til oparbeidelse av gate og nedlegning av kloakkrør.

Formannskapet avgjør for hvert gatearbeide hvor stor del av kommunens utlegg til gateoparbeidelsen grunneierne skal refundere. Dog skal grunneiernes forpliktelse ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved oparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 20 m og nedlegning av kloakkrør av inntil 305 mm.s diameter. Kan gaten kun bebygges på en side, skal grunneiernes forpliktelse ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter.

Når særlige grunner foreligger, kan formannskapet helt eller delvis frafalle den kommunen efter foranstående bestemmelse tilkommende refusjon.

Den grunneier som på det tidspunkt da gaten er oparbeidet har bebygget eller bebygger sin tomt med bygning som har vindu eller dør mot eller innkjørsel fra den ny-anlagte gate, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder etterat opgave over størrelsen er meddelt, eller i hoist 10 årlige terminer mot at der svares 5 av hundre i årlig rente av det til enhver tid tilbakestående beløp.

Om erstatningsplikten blir der ved kommunens foranstaltning å avholde fornøden tinglysning til anførsel på vedkommende eiendoms folium i pantereregistret.

Punkt 5. De om oparbeidelse av gater gjeldende regler blir å befølge også når eldre vei inngår i regulert gate.

Vedtektens § 7 (til lovens § 57) gis følgende tillegg som 1ste ledd:

«Hjemmelsbrev på solgt eiendom kan tinglyses dersom det forevises attest fra opmålingschefen om at målebrev er rekvirert samt kvittering for at gebyr for opmålingen og målebrevet er betalt.»

§ 9 (til lovens § 63, 1 og 2) gis følgende tillegg som 1ste ledd:

«Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63, 1 omhandlede hensyn til de omboende skal der ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjon og

- 2 juli. tankanlegg også tas hensyn til hvorvidt anlegget vil virke sjenerende for ferdsele eller skjemmende for vedkommende strøk.»

§ 14 a (til lovens § 81):

«I større bygninger kan bygningsrådet kreve en sådan innredning av kjelleren at den etter bygningsrådets skjønn uten vesentlige omkostninger eller tidsspille kan innredes til splint- og gass-sikre dekningsrum for bygningens beboere. Bjelkelaget over dekningsrummene med birum skal konstrueres tilstrekkelig solide til å motstå trykket ved sammenstyrtning av den overliggende bygning. Dette gjelder ikke hvor bygningen er utført helt i jernbetong, i rammekonstruksjon av jernbetong eller ildfast innklædte jernkonstruksjoner. Bygningsrådet kan hvor det finnes påkrevet stille ytterligere krav for sikring av de planlagte dekningsrum.»

- 2 juli. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 28, jfr. § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester den av Strinda herredsstyre, Sør-Trøndelag fylke, i møte 16 desember 1937 vedtatte regulering av en del av Valgrinden Vestre beliggende vest for Holtermannsvei.

I henhold til samme lovs § 3 stadfester de av herredstyret i møter 16 desember 1937 og 13 mai 1938 vedtatte vedtekter for bebyggelsen i nevnte område.

Vedtektene lyder så:

1. Vest for Sluppenveien skal bare opføres i 2 etasjer. 2 mannsboliger med flate tak (takfall ikke over 1 : 4). For øvrig kan der i hvert enkelt hus innredes inntil 4 leiligheter.

2. Tomtedelingen skjer som vist på kartet, hvor ikke bygningsrådet finner å kunne eller burde meddele undtagelse.

3. På de tomter som støter umiddelbart til Holtermanns vei, altså nr. 57—67, kan opføres forretningsbygninger eller våningshus med butikker.

På de øvrige regulerte tomter kan der ikke innredes butikklokaler. I særlige tilfelle kan dog bygningsrådet tilstede undtagelse fra denne regel.

4. Før byggetillatelse meddeles må der av bygningsrådet være vedtatt en plan for bebyggelsens ordning innenfor vedkommende kvartal, eventuelt også for de med dette naturlige sammenhengende kvartaler.

- 4 juli. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer

beslutning av Velfjord herredstyre, Nordland fylke, i 4 juli.
møte 14 juni d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 25 juli d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8,30. 1 mai og 17 mai lukkes kl. 12.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 16.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket. Siste søndag før julaften kan dog holdes åpent fra kl. 17 til kl. 20.

§ 2. De siste 10 hverdager før julaften kan utsalgsstedene holdes åpne til kl. 21.

§ 3. Provisantering og leveranse til dampskib og fiskefartøier omfattes ikke av vedtekts bestemmelser.

§ 4. Bensin- og oljestasjoner omfattes ikke av vedtekts bestemmelser.

§ 5. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 6. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

4 juli.

I samhøve med lov um motorvogner av 20 februar 1926 § 21, II, fyrste leden, jfr. lover frå 6 juni 1930 og 2 juni 1933, vert hermed fastsett at desse avgrensingsfyresegnene for skyssing med motorvogn på vegen Dale—Hamlagrø innan Bruvik, Evanger og Voss herader i Hordaland fylke, skal gjelda til so lenge:

På vegen Dale—Hamlagrø i Hordaland fylke må skyssing for fortene med motorvogn utan rute ikkje drivast av andre enn dei som fær løyve til slik køyring av fylkesvegstyret.

Fylkesvegstyret kan ogso fastsetja nærare vilkår mellom anna med omsyn til takster for køyringa, største passasjertal, avgift til kontroll, serskild registrering m. v.

Undanteke frå desse fyresegner er skyssing frå stad som ligg utanfor nemnde veg til stad på vegen og like eins køyring med utanbygds vogn til stad på vegen og tilbake med dei same personar.

- 4 juli. Vidare er undanteke skyssing av offentlege tenestmenn, lækjarar, dyrlækjarar, jordmøder, sjuke som treng snøgg hjelp og køyring for vegstellet.

Når trafikken er so stor at dei som har løyve ikkje kan greida han kan vedkomande lensmann for einskild gong gjeva dispensasjon.

Desse fyresegner tek til å gjelda straks.

- 5 juli. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i § 6 i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 10 juli 1936 bestemmes:

Den ved Landbruksdepartementets skrivelse av 9 juli 1935 fastsatte maksimumssats for utjevningssavgift på melk som innen Møre Mjølkesentrals område leveres direkte fra produsent til forbruker, forhøies fra 2 øre til 3 øre pr. liter.

Den forhøiede maksimumssats gjelder fra 1 juli 1938 og inntil videre.

For øvrig blir Landbruksdepartementets skrivelse av 11 januar 1935 med senere endringer fortsatt gjeldende.

- 6 juli. **Skriv** frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjeve ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiska og andre offentlege framsyningar med vidare, lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevinga stadfest vedtaket åt Sykkylven heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møter 23 juni og 8 november 1937 og 2 juni 1938 um politivedtekt for heradet.

Vedtekta lyder so:

I. Om orden på offentlege vegar.

§ 1. På offentlig veg — som i desse vedtekter gjeld kvar veg, sti, plass, bru, kai eller bryggje som er etla til, — eller der det er ålmenn ferdsel, er det forbode å hope seg saman soleis at det vert til mein for ferdsla og skipar den offentlege orden.

§ 2. Ingen må, på offentlig veg eller i nærleiken av den, i open port, i gardsrom som grensar til offentlig veg, i open båt og på dekk av farty på hamn, ved kai og bryggje, nyte eller by rusdrykk.

§ 3. På offentlig veg, ved veggrofter eller vegskråningar, må ingen ta plass for å spele kort. Dans, lek og musikk

som politiet finn er til skade for ferdsla eller skiplar den 6 juli. offentliggje orden, er forbode på offentlig veg.

§ 4. Alle har plikt til å rette seg etter politiet si tilvising når det gjeld å halda god orden på offentlig veg.

§ 5. Det er forbode born under 14 år å ferdast ute på offentlig veg etter kl. 21 i tida frå 1 oktober og til 31 mars, og etter kl. 23 i tida frå 1 april og til 30 september. Undanteke herfrå er born som er i fylje med foreldre eller fyresette, eller er utsendt frå nokon av desse. Foreldre og fyresette må syte for at små born som er under deira varetekt vert ettersedde på ein slik måte, at dei ikkje vert til mein for ferdsla på offentlig veg.

§ 6. På eller over offentlig veg må ingen skyte med skytevåpen, brenne av fyrverk eller anna sprengto, kaste stein eller snøball, skyte med boge, sprettert eller liknande som kan vere til skade eller mein for dei som ferdast der. Når der på eller ved offentlig veg skal gjerast arbeid som kan hindre eller gjere ferdsla utrygg, skal dette fyreåt meldast til politiet (lensmannen).

Ved mineringsarbeid må der alltid brukast slik varsemd, at ein ikkje utset nokon for fåre eller gjer nokon skade.

§ 7. På eller over offentlig veg er det forbode å banke teppe, lufte eller turke sengklæde eller ty.

§ 8. På offentlig veg er all uroande larm forbode i tida millom kl. 22 og kl. 8, soleis ogso all uturvande og omsynslaus bruk av signalhorn, fløytor og liknande.

II. Om ferdsla.

§ 9. Politiet (lensmannen) kan forby aking med kjelke, skeisser eller spark ogso på visse stykke av offentlig veg når det er turvande av omsyn til ferdsla. Det er på desse stader forbode å drive uvoren renning med kjelke, spark og liknande, halde leik og spel som kan vere til mein for ferdsla.

§ 10. Det er forbode å lyse på vegfarande folk utan grunn, med elektrisk eller anna ljøs, som kan vere til mein for dei møtande.

§ 11. Ingen må, utan løyve frå den som køyrer, stige upp på køyrety eller feste til dette, handvogn, kjelke eller liknande. Ingen må hengje på vogn eller anna køyrety.

§ 12. Ingen må på offentlig veg leggje eller kaste frå seg glasbrot, krusty, spikar, fruktskål eller anna som kan vere til fåre eller ulempe for ferdsla.

III. Om hestar, krøter og hundar.

§ 13. Olme uksar, springhestar og sinna dyr, må ikkje gå lause på offentlig veg. På offentlig veg må køyrrar ikkje

6 juli. gå frå hesten, utan han vert forsvareleg bunden. Husdyr må ikkje tjørast slik at dei når inn på offentleg veg.

§ 14. Når hundar syner seg å vere biske eller sinna, syner hug til å bite folk eller dyr, eller å renne etter dei med gøyning, skal dei haldast burte frå offentleg veg eller vere forsynt med munnkorg. Det er forbode å terge hundar eller hisse dei i hop på offentleg veg. Ingen må taka hundar med til kyrkje eller ålmannamøte.

§ 15. Det er forbode:

1. Å late tisper ferdast ute i løypetida.
2. Å late hundar ferdast ute millom kl. 23 og 6, når dei ikkje er i fylje med nokon.
3. Å late hundar gå på offentleg veg utan å ha halsband på seg, der det tydeleg stend namn og tilskrift til eigaren.

Vert §§ 14 og 15 brotne, kan politiet (lensmannen) setja hunden inn, kunngjere dette i eit eller fleire lokalblad, og dersom ingen eigar melder seg, selje eller drepe hunden.

Let det seg gjere å finne den som eig hunden eller hev den under sitt rådevelde, skal han betale alle kostnader for han fær hunden utlevert. Let det seg ikke gjere å finne eigaren eller den ansvarlege, skal kommunen betale alle kostnaderne.

IV. Om offentlege innretningar og anlegg.

§ 16. Uvedkomande må ikkje setje seg på, stige oppå eller over gjerde som stend ved offentleg veg eller kring offentleg anlegg. Heller ikkje må nokon på slike stader klive upp i tre, stolpar og liknande.

§ 17. Lovleg oppsette plakatar og kunngjeringar må ikkje øydeleggjast eller skadast.

V. Om den offentlege reinsemd.

§ 18. Den som eig grunn eller bygning som ligg inn til offentleg veg, skal syte for feiing av fortog og rennestein.

Feiingi skal gjerast kvar onsdag og laurdag innan kl. 15, og elles når politiet krev det. Det som vert samanfeia må ikkje verte kasta burt i køyrebanda, men berast burt so snart feiinga er slutt.

I turt ver, utan frost, skal fortog og rennestein fuktast med vatn.

§ 19. Is og snø må ikkje mokast burt på offentleg veg. Skolvatn må ikkje tømast på offentleg stad.

VI. Om offentlege framsyningar og tilstellingar.

§ 20. Dramatiske og andre offentlege tilstellingar og framsyningar m. v. som er nemnde i lov frå 22 mai 1875

§§ 1 og 4 må ha løyve frå politiet (lensmannen). Heller ingen må, utan løyve frå politiet (lensmannen) halda offentleg dans, maskerade, karusell, skjotebane, ringkasting eller liknande. For slike framsyningar m. v. må det fyreåt betalast avgift frå kr. 5,00 til kr. 20,00 til kommunekassa. Politiet (lensmannen) avgjer kor stor avgifta skal vere. Undanteke er kyrkjekonsertar, opplyssande foredrag og andre tilstellingar med velgjerande fyremål.

§ 21. Dansetilstellingar og andre tilstellingar eller samkomor, der fyremålet, heilt eller for det meste er moro og tidartrøyte, må ha løyve frå politiet (lensmannen), dersom tilgjenge er ålment, eller det er tilgjenge for fleire lag eller samskipnader. Born under 14 år hev ikkje tilgjenge til slike tilstellingar. Politiet fastset dei vilkår ein finn turvande. For slike skal det svarast avgift i samhøve med § 27 i lov om politiet frå 13 mars 1936.

§ 22. Løyve etter §§ 20 og 21 vert å knyte til ein bestemt person som stend som ansvarleg. Den eller dei som stend fyre slike samkomor, hev plikt til å syte for naudsynleg orden. Personar som er synleg påverka av rusdrykk, skal haldast burte frå samkomone.

§ 23. Politiet (lensmannen) hev rett til å vera tilstades på alle offentlege tilskipingar, og det set vilkår som det finn turvande.

§ 24. Samkomor som er nemnt i §§ 20 og 21 skal vera slutt seinast kl. 2 natt. Politiet (lensmannen) kan når som helst løyse upp ei slik samkome, når det er grunn til det. Dei som då er tilstades pliktar å gå frå plassen i ro og orden.

VII. Om born.

§ 25. Det er ikkje lovleg å selje noko slag tobakk til born under 15 år, antan dei vil kjøpa åt seg sjølve eller andre. Undanteke er dei som hev med skriven, dagsett setel frå foreldre eller fyresette, med oppgåve over kva slag og kor mykje dei vil kjøpe. Det er heller ikkje lovleg å kjøpe tobakk til born under 15 år, eller gjeve born tobakk under eitt eller anna påskot. Ser nokon tenestemann ved politiet at born under 15 år brukar tobakk på offentleg veg eller rom der det er ålment tilgjenge, kan han taka frå barnet tobakk og røykjesaker.

VIII. Slutningsvedtak.

§ 26. Brot på desse vedtekter og dei påbod som er gjevne i medhald av dei vert å straffe etter § 339, 2 i straffelova, dersom strengare straffevedtak ikkje vert å nytte.

6 juli.

6 juli.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 28 i lov om skogvern av 12 februar 1932, jfr. tilleggslov av 13 mai 1938, har Landbruksdepartementet idag utferdiget bestemmelse om at i Øvre Sirdal herred, Vest-Agder fylke, skal all barskog henregnes til vernskog.

Bestemmelsen som trer i kraft 1 august 1938, ligger utlagt til eftersyn hos lensmannen og ordføreren i herredet.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

6 juli.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 23 i lov om brandvesenet av 15 august 1908 stadfestes som gjeldende inntil videre den av Ålesunds bystyre i møte 14 juni 1938 vedtatte endring i § 4, annet ledd i forskriftene for Ålesunds brandvern, hvorefter § 4 annet ledd herefter skal lyde således:

Av brandchefen, hans stedfortreder og brandmesteren må alltid minst en være til stede i byen. Likeså må minst en av underbrandmestrene være på vakt.

7 juli.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I medhold av lov om motorvogn av 20 februar 1926, § 21, II første ledd, jfr. lov av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes for Eidskog herred, Hedmark fylke, som gjeldende inntil videre følgende bevillingstvang for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn.

På de offentlige veier innen Eidskog herred må erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster for befordringen, største passasjertall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag av politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjennelse for de strekningers vedkommende hvor det er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet, samt kjøring med utenbygds vogn til Eidskog herred og tilbake med de samme personer.

Videre er undtatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp samt veivesenets transporter.

Når trafikkforholdene bevirker at de med bevilling utstyrte vogner blir utilstrekkelige i antall kan dispensasjon for enkelt gang fra foranstående bestemmelser gis av lensmannen.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

8 juli.

I henhold til § 6 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 har Arbeidsdepartementet idag bestemt at departementets byggeforskrifter av 6 oktober 1928 skal gis et tillegg, ny § 128, av sådant innhold:

Ved innredning av splint- og gassikre dekningsrum for en bygnings beboere skal følges Justisdepartementets forskrifter for innredning av tilfluktsrum i offentlige og private bygg.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

8 juli.

I medhold av lov av 3. juli 1926, § 3, 2 ledd stadfæstet herved et av Hærens herredstyre, Nord-Trøndelag, i møte 9 juni 1938 fattet vedtak, hvorved bestemmes at enhver eier eller besiddet av hund i herredet skal holde hunden i bånd eller ansvarlig innestengt eller inngjerdet i alle tid borte holder.

Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde gjerdehunder som er i bruk som slike, og holder ikke hunder som under jakt godtgjøres å være løslatt på forevarig måte eier eller besiddet.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

9 juli.

I medhold av §§ 90 og 100 i lov om handelsnæring av 1935 stadfester departementet herved som gjeldende videre den av Kongsberg bystyre 21 juni 1938 fattet vedtekt om salgstider for omførselsmiddel fra portrum m. v.

Vedtekten lyder så:

1. Omførselshandel fra portrum og de øvrige i handelsens § 89 nevnte steder — salghaller og torv undlatt — drives på hverdager fra kl. 9 til kl. 24 og på søndagsdager fra kl. 13 til kl. 24.

2. Fra bestemmelsen i § 1 gjelder følgende unntak:

a) Juledag, 1 nyttårsdag, 1 påskedag, 1 påskedag kan salg ikke finne sted.
b) På påskedag, 1 påskedag.

Utgiver: Byråchef C. Lampe.